

Сілъ веља ипrij къ концѣ великағѡ повечерїѧ, зри
айсткъ 96 и 98.

Тропарій воскреснія.

Поемыѧ по непорочнахъ въ иллюстрахъ вси гѡ лѣкта,
глазъ є. На єдиномъ кбеміждо тропарѣ глаголемъ:
Багословенъ єсіи гдї нащїй мѧ ѿправданіемъ твоймъ.

Аг҃тѣлскїй соборъ оудивисѧ, зря тевѣ мѣрт-
выхъ вмѣнившасѧ, смѣртию же сїсе, крѣпость ра-
зоривша, и съ собою адама боздвигша, и ѿада
всѧ свободождша.

Багословенъ єсіи гдї, нащїй мѧ ѿправданіемъ твоймъ.

Почто муря съ мѣтівными слезами, ѿучени-
цы, растворялете: блисталяисѧ во гробы аг҃тѣлъ муро-
носицамъ вѣкиша: видите вѣи гробъ, и оуразумѣй-
те сїсь во воскресе ѿ гробы.

Багословенъ єсіи гдї, нащїй мѧ ѿправданіемъ твоймъ.

Аг҃тѣлъ рѣнъ муроносицы течахъ ко гробѣ твоемъ
рыдающыѧ, но преста къ нимъ аг҃тѣлъ, и рече:
рыданіемъ времѧ преста, не плачите, воскрѣніе же
дѣламъ рѣките.

Багословенъ єсіи гдї нащїй мѧ ѿправданіемъ твоймъ.

Муроносицы жены, съ муры пришедшыѧ ко
гробѣ твоемъ сїсе, рыдахъ, аг҃тѣлъ же къ нимъ рече,
глазъ: что съ мѣртвыми живаго помышлете; тако
вѣкъ во воскресе ѿ гроба.

Глаꙑа:

Поклонимса ф҃дъ, и єгѡ сїови, и стомъ дхъ,